

RESUMÉ

Cílem této práce je popsat novou právní úpravu dovolání zavedenou novelou OSŘ provedenou zákonem č. 404/2012 Sb. a posoudit ji z hlediska souladu s Ústavou. Během příprav této novely totiž došlo ke zrušení části OSŘ (konkrétně ustanovení § 237 odst. 1 písm. c)) upravující přípustnost nenárokového dovolání pro rozpor s Ústavou, a to nálezem Ústavního soudu ze dne 21. února 2012, sp. zn. Pl. ÚS 29/11. Za tím účelem se práce nejprve zabývá samotným institutem dovolání a některými jeho aspekty, zejména pak jeho funkcí v českém právním řádu. Na této obecné části práce je potom vystavěna část zvláštní, která se zabývá samotnou přípustností dovolání. Nejprve je popsána přípustnost podle staré právní úpravy, poté jsou kritickému zkoumání podrobeny závěry Ústavního soudu a nakonec je popsána nová úprava přípustnosti, která je konfrontována s nálezem Ústavního soudu.

Ústavní soud vytýkal staré právní úpravě, že nebyla dostatečně předvídatelná. Zároveň stanovil, že aby novou právní úpravu bylo lze považovat za souladnou s Ústavou, musí být potencionálnímu dovolateli předem zřejmé, zda je jeho dovolání přípustné či nikoliv. Z toho tedy plyne, že přípustnost dovolání nesmí záviset na uvážení Nejvyššího soudu, jako tomu bylo doposud v případě nenárokového dovolání, ale na objektivních podmínkách. Otázkou tedy bylo, zda tomuto kritériu vyhovuje nová právní úprava přípustnosti dovolání. Domnívám se, že nikoli. Podle ustanovení § 237 OSŘ nového znění je totiž dovolání mimo jiné přípustné, jestliže „*napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva*“ a „*má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak*“. V tomto případě totiž přípustnost dovolání závisí na úvaze Nejvyššího soudu.

Přestože tedy docházím k závěru, že nová právní úprava neodpovídá požadavkům stanoveným na ni Ústavním soudem prostřednictvím jeho nálezu sp. zn. Pl. ÚS 29/11, domnívám se, že nová právní úprava není protiústavní. Jistá míra nepředvídatelnosti je tu totiž vyvážena možností Nejvyššího soudu vytvářet určitý právní názor a tento názor také v případě potřeby korigovat.